

IN POETAE MEMORIAM

De pur moment în anotimp străpuns
Ridic tăceri spre-a ceasurilor toartă,
Iar taina de-o frământ în brațe moartă
Mă dăruiesc în aspru cînt și-ascuns.

...stingheru-mi joc ! Prin singe de-ți întind
Cleștarul viu al orelor nedate
Din fund de cer în noi amurg răzbate
Chemărilor cuvînte pindind.

Mi-s ochii tăi de-azur durată hartă,
Păcat fluid la limită ajuns,
Mereu vieții gîndul i-a stăruit răspuns
Dar n-a atlat cuvîntul ce trebuia s-o-ncapă.

Pe-a timpului marea corabie-mbătățită !
Încă virgine golfuri, noi ostroave, moi unde...
Cî crudă dezolare nădejdi tănuite
Cu ultima zvicnire lucid ceasul răspunde.

Si afli mult rîvnita chemare în zadar.
De destrămate chipuri parcă-mpăcat te scuturi.
Pe buzele de scamă străluce solitar
Sub soarele de gheață nedatele săruturi.

Sterila mea ferveare, stingherul joc, sau cine
Va străbătea durerii încinsei mele țeste ?

De vis clădită, crîncena-mi poveste.

FINAL

„În cercuri tot mai vaste”...
Rilke (trad. Philippide)

În cercuri tot mai strîmte, împrejurul meu zbor
Cu degetele frînte încerc să mă-mpresor.

Cîntarea-năbușită aci fuse, sau unde ?
Pîlpîitoare dește și bezna care ascunde.

Să știu de sînt în noapte, ce semn mi-ar sta dovadă ?
Fiorul prins în șoapte, pus sufletului nadă ?

Dar mîna nu-i mîngîie oftarea tremurată,
Fierbîntea-mbrățișare o simte destrămată.

Si vremea se sleiește, stihia ne ustură,
Ochiul se scămășează, cuvîntul ni se fură...

CRIN TEODORESCU